

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De amißione gratiæ diuinæ, quam peccator incurrit. Cap. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

custodia mea, & vt seruus peccati tradaris persecutoribus tuis? Mirabile est, quā dementes sint peccatores, qui tradiderūt animas suas in manus hostium suorum, non cogitātes se carere fortitudine mea. Reuertere igitur, fili charissime, ad me tutorem tuum, & ego, qui confregi capita Daconis, defendam te. Ego te ducam per terram desertam, per locum horroris, & vastæ solitudinis, si fideliter perseueraueris in timore meo. Ego cōturbabo principes Edom; & robustos Moab apprehendet tremor, dum per viam vitæ transieris sub tutela mea. Conuertere ex toto corde ad me custodem, ductoremque tuum, non requirens infirma auxilia mundi, & sectatorum eius: & ego solus dux tuus ero, eroque tibi sicut Aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans & experientia cognosces, quia melior est dies vna in atrijs, & custodia mea, super millia: & in tempore angustie liberabo te, eo quòd posueris in me cor tuum munitum firmissima fiducia infinitæ bonitatis & misericordiæ meæ.

De amissione gratiæ diuinæ, quam peccator incurrit. CAP. VII.

OMnes mundi thesauri comparati cū diuina gratia mea, puluis sunt, & cinis, ne-

nis, neque vlla æstimatione digni reputā-
tur. Tanta est quippe altitudo, dignitas, &
pulchritudo gratiæ meę, vt bonos æsti-
matores ad incredibilem admirationem
moueat. Ex quo fit, vt serui mei oculos il-
luminatos habentes intimo dolore, &
compassione moueantur, super proximis
suis, quando à statu gratiæ meę in statum
culpæ mortalis labuntur. Quod si tu, fili,
bene cōsiderares, citò cōuertereris ad me
motus magnitudine calamitatis, quam
peccando incurristi. Erat anima tua, sua-
uissima Sponsa mea in vellitu deaurato,
circundata varietate, cuius pulchritudinē
Sol & Luna mirabantur. Tanta erat eius
gratia, cum in fide desponsationis per-
maneret, vt oculos meos mirabiliter de-
lectaret. Erat ornata monilibus filia Ieru-
salem, speciosa sicut columba, fo molissi-
ma luce illustrata, & suauis valde decore
prædita. Erat conformis exemplari suo,
cuius comparatione non lucēt astra ma-
tutina. Erat diues valde diuitijs veris vir-
tutum mearum, quas neque ærugo, neq;
tinea demolitur. Postquam vero pecca-
uit, egressus est à filia Sion omnis decor
eius, & à tanta fœlicitate incidit in tam
extremam calamitatem, vt cæli super
hac mutatione obstupescāt. Tanta enim

B. est o

est o fili turpitude, & ignominia peccati, quod commisisti, vt factus sis leprosus putredine intollerabili horribilis, & vermium ebullientium esca miserabilis. Quid est hoc? Quomodo dissipata est amœnitas paradisi mei, & terra fructifera versa est in salsuginem, à malitia inhabitantium in ea? Quomodo anima tua cōtra fidelitatem desponsationis recessit à me, & fœdata est cum amatoribus multis, qui corruerunt eam? Conuertere ergo, fili mi, ad gratiam, & amicitiam meam, & ad splendorem faciei tuæ; neque sis ita delirus, vt in tanta calamitate, & egestate deinceps viuere velis. Induere pretiosissima & candidissima veste nuptiali, vt placeas mihi, & recumbas in magna cœna, quam præparauì charissimis electis meis. Suadeo tibi, emere à me, sine argento, vestem regiam, vt per plateam Sanctæ Ciuitatis incedas purpura vestitus, inter filios Syon inclitos, & amictos auro primo charitatis meæ.

De participatione Sanctorum, quam homo peccando deperdit.

CAP. VIII.

VAE soli, quia si ceciderit, non habet subleuantem se! Beatus autem vir, qui